

בע"א (באר שבע) 23604-05-17 - גבאי דנה נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 23604-05-17 - גבאי דנה נ' עיריית באר שבעשלום באר-שבע

בע"א (באר-שבע) 23604-05-17

גבאי דנה

נגד

עיריית באר שבע

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[21.05.2017]

כבוד השופט יעקב דנינו

החלטה

מונחת בפניי בקשה לביטול הודעת הקנס, בשל מספר טעמים מצטברים, אשר המכנה המשותף הניבט מהן הינו כי נפל פגם בעצם רישום הודעת הקנס, ובהתנהלות המשיבה לאחריה. בתמצית, המבקשת טוענת כי ביום 29.6.16, כחודשיים לאחר ביצוע העבירה הנטענת, נשלחה הודעת הקנס לכתובת מגורי אימה, ובשל כך, לא הסתייע בידה להגיש בקשה לביטול הודעת הקנס במועד הנקוב בהוראות הדין. כן נטען כי היקף הסכום הכלול בהודעת הקנס גבוה מזה הנקוב בהוראות הדין, שכן, המבקשת העמידה את רכבה עם שני גלגלים על המדרכה, ולא היה מקום להשית עליה כפל הקנס הקבוע בצד העבירה. המבקשת הוסיפה וטענה כי נאלצה להעמיד את רכבה במקום, נוכח תקלה ברכב, וכי יש בידה אסמכתאות המעידות כי הרכב נלקח לטיפול במוסך. לבסוף, הלינה המבקשת כי לא ראתה הודעת הקנס המקורית, והיא חפצה לעיין בתוכנה. בתגובת המשיבה נטען כי המבקשת העמידה את רכבה במקום אסור לחניה, עם שני גלגלים על המדרכה, כאשר אבני המדרכה צבועים באדום-לבן. בנסיבות אלה, העבירה הושתה בגין העבירה שעניינה העמדת הרכב במקום בו אבני השפה צבועים אדום-לבן, ולא בגין העבירה שעניינה העמדת רכב עם שני גלגלים על המדרכה. כן טענה המשיבה כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת במשרד הרישוי ובמשרד הפנים, ועל כן, חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות התעבורה, התשל"ד-1974. בנסיבות אלה, טענה המשיבה כי הודעת הקנס הפכה חלוטה, ומאחר שהמבקשת לא פעלה להגשת בקשה להישפט תוך 90 ימים מיום ביצוע העבירה, כהוראת סעיף 229(א)(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1982, אינו דין כי ביהמ"ש יאפשר למבקשת לעקוף את מגבלת המועדים הקבועה בהוראות החוק. חרף כל אלה, המשיבה ציינה כי ביום 18.5.17 הבהירה למבקשת כי אם תמציא אסמכתאות המעידות על תיקון הרכב באותו מועד, כי אז הודעת הקנס תבוטל. אחר שנתתי דעתי לטענות המבקשת והמשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה במתכונתה להידחות.

המבקשת לא סתרה את חזקת המסירה הגלומה בתקנה 44א לתקנות התעבורה, ולא הוכיחה כי הודעת הקנס נשלחה לכתובת שאינה כתובת מגוריה במועד משלוח הודעת הקנס. נוכח זאת, יש ממש בטענת המשיבה לפיה הודעת הקנס הפכה חלוטה בינתיים, באשר המבקשת לא הגישה בקשה להישפט במועד הקבוע בדין. ראוי היה, אפוא, לדחות הבקשה מטעם זה בלבד. יתר על כן. אף לגופו של עניין, המבקשת לא כפרה בכך שהעמידה את רכבה במקום בו אבני השפה צבועות אדום-לבן, ועל כן, לא מחוורת טענתה כי סכום הקנס שהושת בנסיבות העניין לא הולם את טיב העבירה שבוצעה על ידה. אם בכך לא די, ייאמר כי בהודעת המייל ששלחה המבקשת למשיבה, ציינה המבקשת כי העמידה את רכבה במקום ביצוע העבירה בשל תקלה מכאנית ברכב, וכי יש בידה אסמכתאות בנדון (ראה ס' 2 למייל מיום 30.4.17, אשר צורף כנספח לבקשה). ככל שכך הם פני הדברים, לא ברור מדוע לא צירפה המבקשת העתק האסמכתאות לבקשתה, ולמצער, מדוע לא מסרה אותן למשיבה. אילו הייתה פועלת כאמור, הודעת הקנס הייתה מבוטלת זה מכבר, כמאמר המשיבה בס' 17 לתגובתה. נוכח כל האמור, מצאתי להורות כאמור על דחיית הבקשה. עם זאת, ככל שהמבקשת תשכיל להמציא למשיבה אסמכתאות מתאימות המשקפות טענתה כי במועד ביצוע העבירה, העמידה הרכב במקום בשל תקלה ברכב, תבוטל הודעת הקנס. המבקשת תהא רשאית להמציא למשיבה אסמכתאות בנדון לא יאוחר מיום 22.6.17, וככל שלא תעשה כן - תהא המשיבה רשאית להמשיך בביצוע הליכי גבייה מתאימים. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים, ותסגור ההליך ברישומי ביהמ"ש. ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ז, 21 מאי 2017, בהעדר הצדדים.